

[Bernhard Baunsgaard]

Hr. Wilhjem fortsætter med, at han ønsker et svar på, om de radikale vil være med til et stop, hvis socialdemokraterne ønsker det. Dertil kan jeg sige: det er heller ikke en forpligtelse for radikale at følge socialdemokratiske ønsker.

Da hr. Wilhjem undtagelsesvis lader til at have svært ved at fatte et svar, skønt jeg mener, det var klart, skal jeg gentage: vi er part i et forlig. Det vedstår vi. Vi fastholder, at den tekniske udformning af loven er ministerens ansvar; den tekniske udformning skal være i orden, så loven virker rimeligt. Vi er parate til at forhandle med forligspartierne om den tekniske udformning, hvis stramningen ikke er god nok. Vi ønsker derudover en lov om beskatning af det økonomiske udbytte for dem, der udstykker.

Jeg håber, det var klart nok. Det er hverken socialdemokratiske ønsker eller noget ønske om at stille VS eller Preben Wilhjem tilfreds, der har nogen som helst betydning for mig. Det afgørende for mig er, at lovens tekniske udformning er sådan, at den virker rimeligt.

Formanden:

Medlemmerne benævnes hr., fru eller frøken med tilføjelse af navn.

Wilhjem (VS):

Jeg skal beklage, hvis det ikke var så let at forstå svaret i første omgang, men det mener jeg nu nok hr. Bernhard Baunsgaard selv var skyld i, eftersom han svarede på noget helt, helt andet, end der var spurgt om. Han svarede udtrykkelig på, om de radikale ville fremsætte forslag om stop. Det har jeg i hvert fald ikke spurgt om. Derfor blev jeg nødt til at præcisere spørgsmålet. Den måde, hr. Bernhard Baunsgaard nu svarer på – efter endelig at have forstået spørgsmålet – viser altså, at det er lovens tekniske udformning, der er af betydning for ham og for det radikale venstre og altså ikke så meget, hvad de radikale gik og lovede i valgkampen rundt omkring, i hvert fald på alle møder, jeg overværede i hele Storkøbenhavnssområdet og andre store byer i denne valgkamp, hvor det var klart, at de radikale ville medvirke til et stop for de her ting.

De eksempler, der er lagt frem i dag, og som klart demonstrerer, at der ikke er tale

om overgangsordningsproblemer, men om permanente problemer, gør åbenbart ikke særligt indtryk på det radikale venstre. Det må vi så sørge for bliver bekendt for det radikale venstres vælgere. Så går det jo nok, som det gik sidst. Det må blive de radikales egen hovedpine.

Boligministeren (Ove Hove):

Jeg skal lige sige til hr. Kaj Hansen, som var meget ivrig for, at befolkningen fik tid til at drøfte forslagene, at jeg anser det for overordentlig vigtigt, at de, som befolkningen har valgt herind, får tid til at drøfte forslagene, og hvis man med den procedure, der normalt er i forbindelse med sådanne forhandlinger, også kan få selve befolkningen informeret om forslagene, hvilket næppe vil volde nogen vanskeligheder, så vil det også være helt naturligt, at man får en offentlig drøftelse af det, og det tvivler jeg heller ikke om at man får.

Hr. Bjørn Poulsen, hr. Wilhjem og fru Tove Jørgensen har beskæftiget sig med Morbærhaven. Jeg skal lige gøre opmærksom på, at der ikke er tale om fornærmelse, men om en stor ulyst til at foretage særlige ting for dette kollegium. Det er ikke rigtigt, når man påstår, at boligministeriet med vilje udeblev fra det omtalte møde; man indkaldte blot til et møde uden større varsel. Om man har forhandlet med de andre om, hvorvidt de kunne komme den dag, ved jeg ikke, men vi kunne i hvert fald ikke være til stede.

Jeg vil gerne lige sige med hensyn til Morbærhaven – det var hr. Wilhjem, der var inde på dette med bestyrelsessammensætningen – at hr. Wilhelms påstand ikke svarer til de informationer, jeg fik efter et møde, som vores departementschef havde i går formiddags med formanden for Morbærhaven vedrørende bestyrelsens sammensætning.

Problemet vedrørende tagsagen ude i Albertslund har jeg fulgt, lige siden jeg tiltrådte. Jeg har haft lejlighed til at prøve på at formidle, at man fik tingene til at gå derude, sådan at der kunne komme en fornuftig løsning ud af det, og jeg kan i fortsættelse af det, jeg sagde, sidst jeg var heroppe, oplyse, at der i øjeblikket er ved at blive etableret politisk tilslutning til, at denne taggenopretning kan ske på nybyggeriets vilkår, altså den billigste økonomiske løsning, folketinget